

Број: 01/1-50-1-1-62/09

Сарајево, 11. 02. 2009. године

З А П И С Н И К

са 62. сједнице Уставноправне комисије

Сједница је одржана 11. 02. 2009. године, с почетком у 10 часова.

Сједници су присуствовали чланови Комисије: Шефик Џаферовић, Лазар Продановић, Момчило Новаковић, Драго Калабић, Мартин Рагуж, Велимир Јукић и Адем Хускић.

Сједници нису присуствовали чланови Комисије Екрем Ајановић и Халид Геџац.

Осим чланова Комисије, сједници су присуствовали представници: Министарства правде БиХ Јусуф Халилагић, Милана Попадић, Мустафа Бисић, Министарства комуникација и транспорта БиХ Нермин Вишћа, Којо Копривица и Миланка Суџум, Агенције за јавне набавке Џенита Фочо и Белма Шећирбовић, ОХР-а Маја Рибар, ОЕБС-а Амра Зорлак и Ева Шмит, те Сектора за односе с јавношћу ПСБиХ Медина Делалић.

Сједници су присуствовали секретар Комисије Игор Бајић и стручни савјетник у Комисији Неџад Салман.

Комисија је једногласно усвојила сљедећи

Д Н Е В Н И Р Е Д

1. Усвајање Записника са 61. сједнице Комисије, одржане 30. 01. 2009. године;
2. Предлог закона о јавним набавкама, предлагач: Савјет министара БиХ (**усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома**);
3. Предлог закона о превозу опасних материја, предлагач: Савјет министара БиХ (**усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома**);
4. Предлог закона о поштама БиХ, предлагач: Савјет министара БиХ (**усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома**);
5. Предлог закона о кривичној одговорности малолетних починалаца кривичних дјела и кривичноправној заштити дјеце и малолетника, предлагач: Савјет министара БиХ (**поступак у надлежној комисији у складу са чланом 110. Пословника Дома**);
6. Предлог закона о службеном гласилу БиХ, предлагач: посланик Адем Хускић (**поступак у надлежној комисији у складу са чланом 110. Пословника Дома**);
7. Предлог закона о адвокатури, предлагач: Савјет министара БиХ (**доношење одлуке о организовању јавне расправе у складу са чланом 114. Пословника Дома**);
8. Предлог закона о измјенама и допунама Закона БиХ о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера (**доношење одлуке о организовању јавне расправе у складу са чланом 114. Пословника Дома**);
9. **Остала питања:**
 - Извјештај о раду Комисије за 2008. годину (**разматрање извјештаја у складу са чланом 31. став (2) Пословника Дома**),
 - Акт Министарства за људска права и избјеглице БиХ у вези са закључним напоменама Комитета УН-а за грађанска и политичка права, број 01/1,02/1-50-2-1253/08 од 20.11.2008. године;
 - Утврђивање предлога и мишљења за Оријентациони радни план Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине - Допис председавајућег Дома, број 0150-1-14-40/09 од 26. 01. 2009. године (**разматрање дописа у складу са чланом 60. став (2) Пословника Дома**).

Ад. - 1. Усвајање Записника са 61. сједнице Комисије, одржане 30. 01. 2009. године

С обзиром да није било расправе, Комисија је једногласно усвојила Записник са 61. сједнице.

Ад.-2. Предлог закона о јавним набавкама, предлагач: Савјет министара БиХ (усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома)

Комисија је након расправе, са пет гласова „за“, без гласова „против“ и два гласа „уздржан“, утврдила:

- Постоји ваљан уставноправни основ за доношење Закона;
- Предлог закона је усклађен са Уставом и правним системом.

Ад. - 3. Предлог закона о превозу опасних материја, предлагач: Савјет министара БиХ (усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома)

Комисија је након расправе, са четири гласа „за“, два гласа „против“ и једним гласом „уздржан“, утврдила:

- Постоји ваљан уставноправни основ за доношење Закона;
- Предлог закона је усклађен са Уставом и правним системом.

Ад. - 4. Предлог закона о поштама БиХ, предлагач: Савјет министара БиХ (усклађеност са Уставом БиХ и правним системом у складу са чланом 103. Пословника Дома)

Комисија је након расправе, са шест гласова „за“, без гласова „против“ и једним гласом „уздржан“, утврдила:

- Постоји ваљан уставноправни основ за доношење Закона;
- Предлог закона је усклађен са Уставом и правним системом.

Ад.-5. Предлог закона о кривичној одговорности малољетних починалаца кривичних дјела и кривичноправној заштити дјеце и малољетника, предлагач: Савјет министара БиХ (поступак у надлежној комисији у складу са чланом 110. Пословника Дома)

Предсједавајући је отворио расправу у којој су учествовали представница Министарства правде БиХ Милана Попадић и чланови Комисије Драго Калабић, Адем Хускић и Шефик Џаферовић.

На Предлог закона о малољетним починиоцима кривичних дјела и кривичноправној заштити дјеце и малољетника амандмане су поднијели посланици: Сефер Халиловић, Бакир Изетбеговић и Шефик Џаферовић.

Комисија је једногласно усвојила следеће амандмане:

АМАНДМАН I

Иза члана 4. додаје се нови члан 5. који гласи:

„Члан 5.

(Основни појмови)

Осим ако овим законом није другачије одређено, поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) *посебна правила* односе се на уређење система малољетничког правосуђа који чине бројне компоненте: лица која су у њега укључена, начин на који раде, процедуре, објекти итд. Аспекти спровођења малољетничког правосуђа односе се и на начин на који полиција дјецу лишава слободе; како се дјеца испитују; начин поступање тужилаца, адвоката и судија; начин на који

судије доносе и изричу санкције и друге мјере; начин на који особље у институцијама спроводи третман; смјештај; образовање; рекреативне и безбједоносне услове у институцијама, као и програме рехабилитације и реинтеграције. Израз „малољетничко правосуђе“ обично означава правосудни систем успостављен за дјецу за коју се тврди или је утврђено да су учинила неко кривично дјело и на општи начин дефинише заштиту и промовише права дјетета на праведан третман;

b) *дијете* је свако лице које није навршило осамнаест година живота;

c) *малољетник* је дијете или младо лице са којим се према важећим правним системима, сходно учињеном дјелу, може поступати на начин који се разликује од начина поступања са одраслим лицима. Према закону, то је дијете које је навршило четрнаест, а није навршило осамнаест година живота;

d) *млађи малољетник* је дијете које је навршило четрнаест, а није навршило шеснаест година живота;

e) *старији малољетник* је дијете које је навршило шеснаест, а није навршило осамнаест година живота;

f) *млађе пунољетно лице* је лице које је навршило осамнаест, а није навршила двадесет једну годину живота и чији развој није на том нивоу да би се могло сматрати пунољетним лицем;

g) *дјеца у сукобу са законом* је термин који показује да су дјеца у контакту са кривичноправним системом због тога што су осумњичена, оптужена или осуђена за кривично дјело; "млади у сукобу са законом" је алтернативни термин којим могу бити обухваћена и млађа пунољетна лица јер ријеч „млади“ нема јасно одређену добну границу;

h) *малољетни починилац кривичног дјела; малољетник у сукобу са законом; малољетни преступник* изрази су који се односе на малољетника без обзира да ли је осумњичен, оптужен или осуђен за кривично дјело;

i) *тужилац за малољетнике* је тужилац који посједује афинитет за рад са дјецом и посједује специјална знања о правима дјетета и преступништва младих, као и друга знања и вјештине које га чине компетентним за рад на случајевима малољетничког преступништва;

j) *судија за малољетнике* је судија који посједује склоност за рад са дјецом и специјална знања из области права дјетета и преступништва младих, као и друга знања и вјештине које га чине компетентним за рад на случајевима малољетничког преступништва;

k) *стручни савјетници* суда и тужилаштва су социјални педагози-дефектолози, социјални радници и психолози који имају активну улогу у предметима малољетничког преступништва: дају стручно мишљење, прикупљају потребне податке, воде евиденције и обављају и друге послове по налогу тужиоца и судије за малољетнике;

l) *орган старатељства* је центар за социјални рад или, тамо гдје није формиран центар за социјални рад, одговарајућа општинска служба социјалне заштите која има иста права и дужности према дјецу у сукобу са законом и спречавању друштвено неприхватљивог понашања;

m) *центар за социјални рад* је орган старатељства и социјалне заштите;

n) *социјална анамнеза* је налаз и мишљење који социјални радник доставља на захтјев тужиоца и судије за малољетнике и садржи податке о идентитету и личности малољетника, разлоге због којих је дошло до прикупљања података, анализу прикупљених података, податке о породици, социјалну дијагнозу и прогнозу, те предлог мјера које треба предузети;

o) *физички развој* појединца означава степен усклађености висине, тежине и других физичко-физиолошких карактеристика појединца са утврђеним нормама за циљани узраст;

p) *ментални развој* се односи на промјене у менталном функционисању од оживљавања фетуса до смрти јединке, или неки дио тих промјена. Ментални развој је посљедица учења и сазријевања, с тим што на ранијим узрастима преовладава зрење, а на старијим учење;

q) *когнитивни развој* (лат. *cognitio*: сазнања) односи се на развој сазнања и подразумијева психички процес којим личност постаје свјесна чињеница из своје спољашње и дјелимично унутрашње стварности. Одвија се кроз перципирање, пажњу, расуђивање, меморисање и репродукцију опаженог;

r) *осјетљива група дјеце* подразумијева дјецу којој треба обезбиједити посебан третман, активности и мјере заштите, као што су дјеца у сукобу са законом, бескућници, дјеца без родитеља, дјеца са посебним потребама, дјеца мањина, имигранти итд.;

s) *васпитне препоруке* подразумевају облик алтернативних мјера које тужиоци и судије за малолетнике на основу принципа опортунитета примјењују према малолетном починиоцу кривичног дјела вршећи тако скретање (диверзију) са уобичајеног кривичног поступка;

t) *лишење слободе* је облик затварања или притварања или смјештаја лица које је млађе од 18 година у јавну или приватну затворену институцију наредбом суда, административног или другог органа власти, тако да не може изаћи. У овом смислу лишењем слободе сматра се и смјештање малолетног починиоца кривичног дјела у здравствену или социјалну установу;

u) *припремни поступак* обухвата активности које предузима тужилац или овлашћено службено лице у складу са овим законом, укључујући прикупљање и чување изјава и доказа;

v) *прихватилиште за дјецу и малолетнике* су установе социјалне заштите чији је основни задатак прихват, привремено збрињавање и опсервација, а у коју малолетни починилац кривичног дјела може бити смјештен по одлуци суда умјесто притвора;

w) *ресоцијализација* означава процес који подразумева предузимање систематске, планске и организоване активности друштва с циљем оспособљавања малолетника да убудуће поштује друштвене норме и правила како више не би долазио у сукоб са законом и постао користан члан друштвене заједнице.“

АМАНДМАН II

Чланови 5. и 6. постају чланови 6. и 7.

АМАНДМАН III

Ранији члан 7. постаје члан 8, мијења се и гласи:

„Члан 8.
(Надлежност)

- (1) За сва кривична дјела која учини малолетник надлежан је да одлучује суд првог степена.
- (2) Суд другог степена надлежан је да одлучује о жалбама против одлука првостепених судова, осим у случајевима из члана 63. став (2) (Спајање и раздвајање поступка) овог закона, када суде у првом степену.
- (3) Трећестепено вијеће састављено од тројице судија суди у случају предвиђеном чланом 10. став (4) овог закона.“

АМАНДМАН IV

Члан 8. постаје члан 9. и у ставу (1) ријечи: „вијећа за малолетнике“, мијењају се ријечима: „стручних савјетника“.

У истом члану став (2) мијења се и гласи:

„(2) У судовима првог и другог степена постоји вијеће за малолетнике састављено од тројице судија (ванрасправно вијеће).“

АМАНДМАН V

Члан 9. постаје члан 10. и мијења се и гласи:

„Члан 10.
(Састав суда и тужилаштва)

- (1) У првом степену суди судија за малолетнике за сва кривична дјела учињена у вријеме малолетства, без обзира на запријећену казну.
- (2) Кад суди у другом степену (члан 8. став (2) овог закона), вијеће за малолетнике апелационог одјељења састављено је од тројице судија одређених распоредом послова у том суду који имају посебна знања из области права дјетета и преступништва младих.
- (3) У вијећу састављеном од тројице судија кривичног одјељења који има посебна знања из области права дјетета и преступништва младих, одлучују о жалбама против одлука судије за малолетнике и доносе друге одлуке изван сједнице или главног претреса, када је то одређено овим законом и када је прописано одредбама Закона о кривичном поступку (ванрасправно вијеће).
- (4) У вијећу састављеном од тројице судија кривичног одјељења који имају посебна знања из области права дјетета и преступништва младих, у трећем степену одлучују поводом жалбе изјављене против другостепене одлуке (члан 100).

(5) Ако није могуће у потпуности саставити вијеће тројице судија са потребним знањем (члан 11), обезбиједиће се да најмање један судија има посебна знања из области права дјетета и преступништва младих.

(6) Састав вијећа за малољетнике, у правилу, чине судије који нису истог пола.“

АМАНДМАН VI

Чланови 10, 1. и 12. постају чланови 11, 12. и 13.

АМАНДМАН VII

Члан 13. постаје члан 14, мијења се и гласи:

„Члан 14.

Стручни савјетници

(1) Судови и тужилаштва имају стручне савјетнике: социјалне педагоге-дефектологе, социјалне раднике и психологе.

(2) Стручни савјетници тужилаштва у току припремног поступка према малољетнику прикупљају податке о личности малољетника, прикупљају податке потребне тужиоцу за доношење одлуке о сврсисходности покретања поступка према малољетнику, као и оправданости предлагања изрицања васпитне препоруке, посебних обавеза и обустављања припремног поступка према малољетнику. Стручни савјетници суда на сједници или на главном претресу дају стручно мишљење о врсти санкције коју би било оправдано изрећи; прикупљају податке о успјешности извршења васпитне мјере и дају мишљење тужиоцу, судији или вијећу за малољетнике о потреби обустављања или замјене васпитне мјере.“

АМАНДМАН VIII

Иза члана 14. додаје се нови члан 15. и гласи:

„Члан 15.

(Одјељење за малољетнике при тужилаштву)

У тужилаштвима постоје одјељења за малољетнике која се састоје од једног или више тужилаца за малољетнике и једног или више стручних савјетника.“

АМАНДМАН IX

Члан 14. постаје члан 16, мијења се и гласи:

„Члан 16.

(Услови примјене васпитних препорука)

(1) Према малољетном починиоцу кривичног дјела могу се примијенити васпитне препоруке за кривична дјела за која је прописана новчана казна или казна затвора до пет година, а за кривична дјела за која је запријеђена казна преко пет година, ако су испуњени услови из члана 70. став (1) овог закона и ако је то сразмјерно са околностима и тежином учињеног кривичног дјела.

(2) Васпитне препоруке могу се примијенити уз услов да:

- а) малољетник призна кривично дјело;
- б) је признање дато слободно и добровољно;
- в) постоји довољно доказа да је малољетник учинио кривично дјело;
- г) малољетник изражава спремност за помирење са оштећеним;
- д) малољетник у писаној форми да пристаје за примјену васпитне препоруке, а млађи малољетник и уз пристаје родитеља или старатеља;
- е) у писаној форми пристаје да и оштећени у случају кад се то по закону захтијева.“

АМАНДМАН X

Члан 15. постаје члан 17.

АМАНДМАН XI

Члан 16. постаје члан 18. и у ставу (1) тачка е) брише се, а тачке ф) и г) постају тачка е) и ф).

Ставови (2) и (3) мијењају се и гласе:

„(2) Тужилац за малољетнике и судија за малољетнике могу у конкретном случају одредити примјену једне или више васпитних препорука из става (1) овог члана.

(3) Приликом примјене васпитне препоруке из става (1) тачка а) и б) овог закона, осим малољетника, свој пристаје у писаној форми даће и лице оштећено кривичним дјелом. У овом случају посредовање између малољетника и оштећеног спроводи се по правилима медијације.“

У истом члану додаје се нови став (4) који гласи:

„(4) Детаљније прописе о примјени васпитних препорука и спровођења медијације доноси Савјет министара БиХ, на предлог министра правде Босне и Херцеговине.“

АМАНДМАН XII

Члан 17 . постаје члан 19.

АМАНДМАН XIII

Члан 18. постаје члан 20. и у ставу (4) број члана “49” мијења се бројем “ 51”.

АМАНДМАН XIV

Члан 19, 20, 21. и 22. постају чланови 21, 22, 23. и 24.

АМАНДМАН XV

Члан 23 . постаје члан 25, мијења се и гласи:

„Члан 25.

(Посебне обавезе)

(1) Суд може малољетнику изрећи једну или више посебних обавеза, ако оцијени да је одговарајућим налозима или забранама потребно утицати на малољетника и његово понашање.

(2) Суд малољетнику може изрећи обавезу да:

- a) редовно похађа школу;
 - b) не изостаје са посла;
 - c) се оспособљава за занимање које одговара његовим способностима и склоностима;
 - d) се укључи у рад хуманитарних организација или послове социјалног или еколошког садржаја;
 - e) се уздржи од посјеђивања одређених локала, односно приредби и клони друштва
 - f) и/или одређених лица које на њега/њу могу штетно да утићу;
 - g) се, уз сагласност законског заступника, подвргне стручном медицинском поступку или поступку одвикавања од дроге или других овисности;
 - h) се укључи у појединачни или групни рад у савјетовалиште за младе;
 - i) учествује на курсевима за стручно оспособљавање или да се припрема и полаже испите на којима се провјерава одређено знање;
 - j) се укључи у одређене спортске и рекреативне активности;
 - k) без посебног одобрења центра за социјалну заштиту, уз сагласност суда, не може напустити мјесто пребивалишта или боравишта.
- (3) При избору појединих обавеза суд ће водећи рачуна о спремности малољетника да сарађује у њиховом остваривању, као и о томе да оне буду прилагођене њему и условима у којима живи.
- (4) Изречене обавезе могу трајати најдуже једну године.
- (5) У оквиру обавезе из става (2) тачка д). овог члана, малољетник може радити највише 120 сати у периоду од шест мјесеци, колико може трајати ова посебна обавеза, али тако да не омета његово школовање или запослење и не штети његовом здрављу.
- (6) Надзор над извршењем посебних обавеза спроводи суд који о томе може тражити извјештај и мишљење органа социјалне заштите.
- (7) Суд може, док траје извршење, измијенити или обуставити од извршења изречену обавезу.
- (8) Када изриче ову мјеру, суд ће посебно указати малољетнику и његовим родитељима, усвојоцу, односно старатељу да се, у случају немогућности испуњења, једна или више посебних обавеза могу замјењенити другим обавезама, а у случају кад малољетник посебне обавезе не извршава без оправданог разлога, да може бити упућен у васпитни центар.
- (9) Детаљнији пропис о примјени посебних обавеза према малољетним починиоцима кривичних дјела доноси Савјет министара БиХ, и то на предлог министра правде Босне и Херцеговине.“

АМАНДМАН XVI

Члан 24. постаје члан 26. и у ставовима (4) и (5) ријеч: „дисциплински“, мијења се рјечју: „васпитни“.

АМАНДМАН XVII

Чланови 25, 26. и 27. постају чланови 27, 28. и 29.

АМАНДМАН XVIII

Члан 28. постаје члан 30. и у ставу (1) бројеви: "25, 26, 27. и 23." мијењају се бројевима "27, 28, 29. и 25." у ставу (2) број "23." мијења се бројем "25".

АМАНДМАН XIX

Члан 29. постаје члан 31. и у ставу (2) број "33." мијења се бројем "35".

АМАНДМАН XX

Члан 30. постаје члан 32. и у ставу (3) број "33." мијења се бројем "35".

АМАНДМАН XXI

Члан 31. постаје члан 33. и у ставу (2) број члана "23." мијења се бројем "25".

АМАНДМАН XXII

Чланови од 32. до 35. постају чланови 34. до 37.

АМАНДМАН XXIII

Члан 36. постаје члан 38. и у ставу (1) број "28" мијења се бројем "30".

АМАНДМАН XXIV

Чланови 37. и 38. постају чланови 39. и 40.

АМАНДМАН XXV

Члан 39. постаје члан 41. и у ставу (1) у првом реду иза ријечи "затвора", додају се ријечи: "која се изриче малољетном починиоцу кривичног дјела", а ријечи: "краћа од шест мјесеци ни" бришу се.

АМАНДМАН XXVI

Члан 40. постаје члан 42. и у ставу (1) број "39." мијења се бројем "41".

АМАНДМАН XXVII

Члан 41. постаје члан 43. и у ставу (1) број "23." мијења се бројем "25".

АМАНДМАН XXVIII

Члан 42. постаје члан 44. и у ставу (1) број "23." мијења се бројем "25".

АМАНДМАН XXIX

Чланови од 43. до 48. постају чланови 45. до 50.

АМАНДМАН XXX

Члан 49. постаје члан 51, мијења се и гласи:

„Члан 51.

(Врсте и изрицање безбједносних мјера)

(1) Према малољетнику се могу изрећи ове безбједносне мјере:

- a) обавезно психијатријско лијечење;
- b) обавезно лијечење од овисности;
- c) обавезно амбулантно лијечење на слободи и
- d) одузимање предмета.“

(2) Малољетнику којем је изречена васпитна мјера или казна малољетничког затвора могу се, под условима прописаним законом, изрећи једна или више безбједносних мјера.

(3) Кад је год то могуће, мјере лијечења на слободи имаће предност над смјештајем малољетника у здравствену установу ради спровођења мјера безбједности обавезног психијатријског лијечења и обавезног лијечење од овисности.“

АМАНДМАН XXXI

Члан 50. постаје члан 52.

АМАНДМАН XXXII

Члан 51. постаје члан 53. и у ставу (1) број "38." мијења се бројем "40".

АМАНДМАН XXXIII

Чланови 52. и 53. постају чланови 54. и 55.

АМАНДМАН XXXIV

Члан 54. постаје члан 56. и у ставу (2) бројеви: "58, 63, 64, 76, 84 и 85" мијењају се бројевима "60, 65, 66, 85, 93 и 94".

АМАНДМАН XXXV

Члан 55. постаје члан 57, мијења се и гласи:

„Члан 57.

(Примјена законских одредаба према дјечи)

(1) Кад овлашћено службено лице претходно утврди да основано сумњиво лице није навршило 14 година, неће га испитати него ће о томе одмах обавијестити тужиоца за малољетнике и орган старатељства. Овлашћено службено лице испитаће дијете и тужиоцу поднијети службени извјештај само у случају када се ради о кривичном дјелу које је имало за посљедицу тешко нарушавање тјелесног интегритета другог лица или је причињена значајна матротијална штета.

(2) Кад тужилац за малољетнике утврди да основано сумњиво лице није навршило 14 година, донијеће наредбу о непокретању кривичног поступка, а податке о дјелу и починиоцу доставиће органу старатељства ради предузимања мјера заштите у оквиру његове надлежности.

(3) Кад суд у току поступка утврди да малољетник у вријеме извршења кривичног дјела није навршио 14 година живота, кривични поступак ће обуставити и рјешење доставити органу старатељства ради предузимања мјера заштите у оквиру његове надлежности.

(4) О поступању у смислу става (2) и (3) овог члана обавијестиће се подносилац пријаве и оштећени уз правну поуку да свој имовинскоправни захтјев може остваривати у парничном поступку“.

АМАНДМАН XXXVI

Чланови 56., 57. и 58. постају чланови 58, 59. и 60.

АМАНДМАН XXXVII

Члан 59. постаје члан 61. мијења се и гласи:

„Члан 61.

(Обавезна одбрана)

(1) Малољетник мора имати браниоца приликом првог саслушања од тужиоца или овлашћеног службеног лица, као и током цијелог поступка.

(2) Малољетник ће имати браниоца и онда кад тужилац условљава непокретање поступка према малољетнику испуњењем васпитне препоруке из члана 18. овог закона.

(3) Ако сам малољетник, његов законски заступник или сродници не узму браниоца, њега ће поставити судија за малољетнике, на предлог тужиоца или по службеној дужности, са листе коју су сачиниле и судовима и тужилаштвима доставиле адвокатске коморе.

(4) Листу бранилаца из става (3) чине адвокати који имају посебан интерес и искуство из области права дјетета и малољетничког преступништва.

АМАНДМАН XXXVIII

Члан 60. постаје члан 62. и иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

(3) Кад свједочи социјални радник органа старатељства, његово испитивање не може се односити на околности учињеног дјела о којима је сазнао испитујући малољетника у поступку сачињавања социјалне анамнезе и других извјештаја по захтјеву тужилаштва или суда.

АМАНДМАН XXXIX

Члан 61. постаје члан 63. мијења се и гласи:

„Члан 63.

(Спајање и раздвајање поступка)

(1) Кад је малољетник учествовао у извршењу кривичног дјела заједно са пунољетним лицем, поступак према њему ће се раздвојити и спровести по одредбама овог закона.

(2) Изузетно након окончаног припремног и истражног поступка, а на образложен предлог тужиоца, поступак према малољетнику може се спојити с поступком против пунољетног лица и спровести по одредбама Закона о кривичном поступку и овог закона само ако је спајање поступка неопходно за свестрано разрјешење ствари. О спајању поступка одлучује судија за малољетнике.

(3) У јединственом поступку, суђење ће се спровести пред судијом за малољетнике надлежног суда, односно пред вијећем од тројице судија којим пресједава судија за малољетнике.

(4) До завршетка главног претреса судија, односно вијеће може одлучити да се, из разлога цјелисходности или других оправданих разлога, поступак раздвоји. Против рјешења којим је одлучено о спајању или раздвајању поступка жалба није допуштена.

(5) Кад се спроводи јединствен поступак за малољетника и пунољетне починиоце, у погледу малољетника ће се увијек примиијенити одредбе члана 60. до 62. (Обазриво поступање; Обавезна одбрана; Ослобађање од дужности свједочења), члана 65. до 68. (Улога органа старатељства;

Позивање и достављање писмена; Објављивање тока кривичног поступка; Дужност хитног поступања), члана 69. (Мјесна надлежност), члана 70. (Примјена принципа опортунитета), члана 71. (Разматрање могућности и оправданости изрицања васпитне препоруке), члана 73. до 82. (Лишење слободе и основне одредбе о испитивању малољетника; Посебна правила поступања током лишења слободе; Притвор; Одлучивање тужиоца након довођења малољетника лишеног слободе; Мјере забране; Одређивање притвора; Трајање притвора; Трајање притвора након окончања припремног поступка; Притвор након изрицања кривичноправне санкције; Поступање према малољетнику у притвору), члана 83. (Прибављање података о личности малољетника), члана 92. став (3), (Одлучивање на главном претресу) и члана 93. (Искључење јавности) овог закона кад се на главном претресу разјашњавају питања која се односе на малољетника, као и одредбе члана 85. (Смјештај малољетника) члана 94. (Привремени смјештај малољетника), члана 97. (Трошкови поступка и имовинскоправни захтјев), члана 101. (Понављање кривичног поступка) овог закона, а остале одредбе овог закона – уколико њихова примјена није у супротности с вођењем јединственог поступка.“

АМАНДМАН XL

Чланови 62. и 63. постају чланови 64. и 65.

АМАНДМАН XLI

Члан 64. постаје члан 66, а у ставу (1) реченица: "Посебни старатељи именују се са посебне листе социјалних радника коју утврђује орган старатељства", мијења се реченицом: "Посебног старатеља именује орган старатељства".

У истом члану став (2) брише се.

Досадашњи став (3) постаје став (2) и на крају става додаје се реченица: "Одлуке и друга писмена доставиће се и родитељима, односно старатељу малољетника.“

АМАНДМАН XLII

Чланови 65. и 66. постају чланови 67. и 68.

АМАНДМАН XLIII

Члан 67. постаје члан 69. и у ставу (1) ријечи: „Суду Босне и Херцеговине и“ бришу се.

АМАНДМАН XLIV

Члан 68. постаје члан 70. и став (2) мијења се и гласи:

"(2) Ако је за доношење одлуке из става (1) овог члана потребно да се испитују особине личности малољетника, суд може на образложен предлог тужиоца упутити малољетника у прихватилиште за дјецу и омладину или васпитну установу, али најдуже до 30 дана."

У истом члану став (4) мијења се и гласи:

"(4) Кад тужилац у случајевима из става (1) и (3) овог члана нађе да није цјелисходно покретање поступка према малољетнику, обавијестиће о томе, уз навођење разлога, родитеља или старатеља малољетника, орган старатељства као и оштећеног."

АМАНДМАН XLV

Члан 69. постаје члан 71. мијења се и гласи:

„Члан 71.

(Разматрање могућности и оправданости
примјене васпитне препоруке)

(1) Прије доношења наредбе за покретање припремног поступка према малољетнику за кривична дјела из члана 70. став (1) овог закона, тужилац је дужан да размотри могућност и оправданост примјене васпитне препоруке, у складу са одредбама овог закона. Тужилац ће о таквој могућности рјешавања конкретног случаја, природи, садржају, трајању, посљедицама примјене васпитне препоруке као и посљедицама одбијања сарадње, извршења и испуњења васпитне препоруке, обавијестити малољетника и родитеље или старатеље.

(2) Када тужилац за кривична дјела из члана 70. став (1) овог закона не примјени васпитну препоруку, увијек ће дати образложене разлоге за доношење такве одлуке.

(3) Тужилац за малољетнике дужан је да размотри могућност и оправданост примјене васпитне препоруке и за кривична дјела за која је запријеђена казна тежа од пет година, ако су испуњени услови из члана 70. став (1) овог закона и ако је то сразмјерно са околностима и тежином учињеног кривичног дјела.

(4) Ако након разматрања нађе да нема могућности и оправдања за примјену васпитне препоруке или малољетник не прихвати да се на овакав начин ријеши конкретан случај, тужилац за малољетнике ће на основу члана 70. овог закона одлучити о сврсисходности вођења кривичног поступка.

(5) Ако су испуњени услови за примјену васпитне препоруке и након што уз сарадњу и надзор органа старатељства малољетник испуни обавезу преузету васпитном препоруком, тужилац ће донијети наредбу о непокретању припремног поступка према малољетнику и о томе обавијестити оштећеног с упутом да свој имовинскоправни захтјев може остварити у парничном поступку, као и подносиоца пријаве.

(6) Ако малољетник дјелимично испуни обавезу преузету васпитном препоруком тако да компензација још није била примљена путем васпитне препоруке, тужилац може одлучити на начин предвиђен у ставу (3) овог члана кад нађе да покретање припремног поступка не би било цјелисходно.

(7) Ако се на основу извјештаја органа старатељства утврди да малољетник без оправданог разлога одбија да испуни обавезу преузету васпитном препоруком или је неуредно извршава, тужилац за малољетнике донијеће наредбу о покретању припремног поступка.

(8) Приликом разматрања могућности примјене васпитне препоруке, признање малољетника да је учинио кривично дјело не може бити коришћено против њега у било којем другом накнадном поступку.

АМАНДМАН XLVI

Члан 70. постаје члан 72.

АМАНДМАН XLVII

Члан 71. постаје члан 73. мијења се и гласи:

„Члан 73.

(Лишавање слободе и основне одредбе о испитивању малољетника)

(1) Овлашћено службено лице може малољетно лице лишити слободе ако постоје основи сумње да је извршило кривично дјело и ако постоје разлози за одређивање притвора према малољетнику предвиђени чланом 132. став (1) тачка а), б) и ц) Закона о кривичном поступку.

(2) Приликом лишења слободе и током боравка малољетника у полицијској станици сви контакти овлашћеног службеног лица са малољетником обављају се на начин који у пуној мјери поштује личност малољетника и подржава његову добробит. Било који поступци који нарушавају физичко и ментално здравље малољетника су забрањени.

(3) О лишењу слободе овлашћено службено лице ће одмах обавијестити родитеља или старатеља малољетника, браниоца и надлежни орган старатељства. Уколико родитељи или старатељи малољетника нису доступни, они ће бити обавијештени у што краћем року.

(4) Испитивање малољетника врши тужилац или овлашћено службено лице који обезбјеђују присуство родитеља или старатеља. Приликом испитивања малољетника не смије се употребити сила, пријетња, превара, наркотици или друга средства која могу утицати на слободу давања изјаве или признања.

(5) Када се малољетник први пут испитује, прије почетка испитивања овлашћено службено лице или тужилац ће малољетника у писаном облику, а након тога и усмено на матерњем језику и на начин који разумије, обавијестити о правима, и у смислу става (1) овог члана саопштити разлоге због којих је лишен слободе. Малољетник ће бити поучен и о сљедећим правима:

- а) да није дужан да изнесе своју одбрану нити да одговара на постављена питања,
- б) да се сматра невиним док суд правоснажном одлуком не утврди да је он учинио кривично дјело,
- с) да има право на бесплатну правну помоћ браниоца,
- д) право да у присуству браниоца, родитеља, односно старатеља или представника органа старатељства буде испитан од тужиоца или овлашћеног службеног лица.

(6) Овлашћено службено лице дужно је да малољетно лице без одгађања, а најкасније у року од 12 сати, доведе тужиоцу и обавијести га о разлозима и времену лишења слободе. Ако малољетник лишен слободе не буде доведен тужиоцу у овом року, биће пуштен на слободу.

АМАНДМАН XLVIII

Иза члана 73. додају се нови чланови 74, 75, 76. и 77, који гласе:

“Члан 74.

(Посебна правила поступања током лишења слободе)

- (1) Малољетник лишен слободе, док се налази у полицијској станици и током задржавања у тужилаштву, смјешта се у просторију тако да није у контакту са одраслима.
- (2) Довођење малољетника обавља се на начин који штити његово достојанство и претпоставку невиности.
- (3) Малољетнику ће се приликом лишења слободе и стављања у притвор одузети предмети у вези са кривичним дјелом и које не смије имати у притвору, а има право да задржи личне ствари и право на одговарајућу медицинску његу која укључује и љекарски преглед након лишавања слободе.“

Б. Одредбе о притвору

Члан 75.

(Притвор)

- (1) Притвор се може одредити или продужити само под условима прописаним законом и само ако се исти циљ не може остварити другим мјерама.
- (2) Притвор се одређује или продужава рјешењем суда на образложен предлог тужиоца за малољетнике, а након што суд претходно саслуша малољетника на околности разлога због којих се притвор предлаже.
- (3) Трајање притвора своди се на најкраће неопходно вријеме и у току цијелог поступка укида чим престану разлози на основу којих је одређен, а притворени малољетник одмах пушта на слободу.
- (4) Притвор се може укинути и на предлог малољетника или браниоца који се заснива на новим чињеницама. У том случају судија, односно вијеће за малољетнике поступиће у смислу члана 131. став (5) Закона о кривичном поступку.

Члан 76.

(Одлучивање тужиоца након довођења малољетника лишеног слободе)

Након што је малољетно лице доведено, тужилац је дужан да без одгађања, а најкасније у року од 12 сати од довођења, испитати малољетника и одлучи да ли ће судији за малољетнике ставити предлог за изрицање мјера забране из члана 126. и члана 126а. до 126г. Закона о кривичном поступку пред судом БиХ или привременог смјештаја у смислу члана 100. овог закона или за одређивање притвора или ће га пустити на слободу. Приликом предлагања тужилац ће увијек дати предност мјерама забране, а потом мјери привременог смјештаја, док ће притвор као крајњу мјеру предложити само ако се претходним мјерама не може обезбиједити присуство малољетника током суђења.

Члан 77.

(Мјере забране)

- (1) Када су испуњени услови из члана 132. став (1) тачка а), б) и ц) Закона о кривичном поступку пред Судом БиХ, суд може на предлог странака или браниоца или по службеној дужности према малољетнику, умјесто одређивања и продужења притвора, одредити мјере забране и то:
 - а) забрану напуштања боравишта и путовања;
 - б) забрану посјеђивања одређених мјеста или подручја;
 - с) забрану састајања с одређеним лицима;
 - д) наредбу да се привремено јавља одређеном државном органу.
- (2) Мјере забране изричу се у складу са одредбама члана 126. и члана од 126а. до 126 г Закона о кривичном поступку.“

АМАНДМАН XLIX

Члан 72. постаје члан 78. мијења се и гласи:

„Члан 78.

(Одређивање притвора)

- (1) Ако постоји основана сумња да је малољетник учинио кривично дјело, судија за малољетнике може одредити притвор кад постоје разлози предвиђени чланом 132. став (1) тачке а) до ц) Закона о кривичном поступку БиХ.

(2) Прије доношења рјешења о одређивању притвора, судија за малолетнике ће одмах о том захтјеву упознати и саслушати малолетника и, најкасније у року од шест сати од пријема предлога тужиоца, одлучити о одређивању притвора или ће малолетника пустити на слободу.

(3) Ако постоје околности због којих не може поступати судија за малолетнике, о притвору ће одлучити судија којег одреди предсједник суда, о чему се обавјештава судија за малолетнике.

(4) Против рјешења којим је одређен притвор допуштена је жалба вијећу за малолетнике из члана 17. став (3) овог закона у року од 24 сата од момента пријема овог рјешења. Жалба не задржава извршење рјешења.

(5) Ако судија за малолетнике не прихвати предлог тужиоца за одређивање притвора, донијеће рјешење којим се предлог одбија и малолетника одмах пустити на слободу. Тужилац на ово рјешење може уложити жалбу, али жалба не задржава извршење рјешења.

(6) У случајевима из става (4) и (5) овог члана, вијеће за малолетнике дужно је да одлуку о жалби донесе у року од 48 сати."

АМАНДМАН I

Иза члана 78. додају се нови чланови 79, 80. и 81. који гласе:

„Члан 79.

(Трајање притвора)

(1) По рјешењу судије за малолетнике притвор може трајати 30 дана од дана лишења слободе уз обавезу вијећа за малолетнике истог суда да врши контролу неопходности притвора сваких 10 дана уз претходно изјашњење тужиоца о предузетим радњама за период који претходи контроли.

(2) Притвор се одлуком вијећа за малолетнике (члан 17. став (3)) по образложеном предлогу тужиоца, може продужити за највише мјесец дана. Против рјешења вијећа допуштена је жалба о којој одлучује вијеће апелационог суда.

(3) О притварању малолетника судија за малолетнике ће одмах или у што краћем року обавијестити родитеља, старатеља или установу којој је малолетник повјерен на васпитавање и чување, као и орган старатељства.

(4) У току припремног поступка, а прије истека рока трајања притвора, судија за малолетнике може рјешењем укинути притвор по претходном саслушању тужиоца за малолетнике. Против тог рјешења тужилац има право жалбе вијећу из члана 17. став (3) овог закона које је дужно да донесе одлуку у року од 48 сати.

Члан 80.

(Трајање притвора након окончања припремног поступка)

(1) Након достављања предлога за изрицање кривичноправне санкције, притвор се на образложен предлог тужиоца може продужити по одлуци вијећа из члана 17. став (3) овог закона, за још два мјесеца уз контролу притвора сваких мјесец дана.

(2) Против тог рјешења допуштена је жалба вијећу апелационог суда из члана 17. став (2) овог закона. Жалба не задржава извршење рјешења.

Члан 81.

(Притвор након изрицања кривичноправне санкције)

(1) Притвор ће се одмах укинути ако је суд донио рјешење да се према малолетнику обустави поступак из разлога предвиђених чланом 283. (Пресуда којом се оптужба одбија) од д) до ф) Закона о кривичном поступку БиХ и на основу члана 284. (Пресуда којом се оптужени ослобађа од оптужбе), кад суд нађе да није цјелисходно малолетнику изрећи васпитну мјеру или казну као и када изрекне неку од мјера упозорења и усмјерења или појачаног надзора.

(2) Послије изрицања заводске васпитне мјере или казне малолетничког затвора, притвор може трајати најдуже још два мјесеца. Ако за то вријеме не буде изречена другостепена одлука којом се потврђује или преиначује првостепена одлука, притвор ће се укинути и малолетник одмах пустити на слободу. Ако у року од два мјесеца буде изречена другостепена одлука којом се првостепена одлука укида, притвор може трајати још 30 дана од изрицања другостепене одлуке.

(3) Ако се малолетник налази у притвору, а одлука којом му је изречена заводска васпитна мјера или казна малолетничког затвора је постала правоснажна, малолетник се може пустити на слободу до упућивања у установу за извршење заводске васпитне мјере или казне.

(4) Притвор се увијек укида истеком изречене заводске мјере или казне.

(5) Вријеме проведено у притвору или установама привременог смјештаја из члана 100. и члана 109. овог закона, као и свако лишење слободе у вези са кривичним дјелом, урачунава се у вријеме трајања изречене заводске васпитне мјере и казне малољетничког затвора у складу са чланом 56. став (1) Кривичног закона“.

АМАНДМАН LI

Члан 73. постаје члан 82. и у истом члану став (2) брише се.

Досадашњи став (3) постаје став (2), став (4) постаје став (3).

Додају се нови ставови (4) и (5) који гласе:

"(4) Обилазак малољетника у притвору врши тужилац за малољетнике.

(5) По налогу судије и тужиоца за малољетнике обилазак притвореног малољетника може обавити сваких 20 дана стручни савјетник суда и тужилаштва. О обиласку притвореника сачињава се извјештај који је саставни дио списка.“

АМАНДМАН LII

Члан 74. постаје члан 83. и у истом члану у ставу (2) број “60” мијења се бројем „62“.

АМАНДМАН LIII

Члан 75. постаје члан 84. и у истом члану у ставу (2) број “84” мијења се бројем „93“.

АМАНДМАН LIV

Члан 76. постаје члан 85. и став (1) мијења се и гласи:

(1) Судија за малољетнике може на предлог тужиоца одредити да се малољетник у току припремног поступка привремено смјести у прихватилицу или сличну установу за прихват малољетника, ако је то потребно ради издвајања малољетника из средине у којој је живио или ради пружања помоћи, заштите или смјештаја малољетника, посебно од искушења понављања кривичног дјела.

У ставу (2) истог члана иза ријечи "суда" додају се ријечи: "у року од 48 сати".

У истом члану став (3) мијења се и гласи:

"(3) Извршење привременог смјештаја спроводи се према одредбама које вриједе за установе, а у погледу дужине трајања, контроле оправданости трајања овог смјештаја и других права примјењују се одредбе овог закона које се односе на малољетнике притворене у току припремног поступка."

У ставу (4) иза ријечи "средстава" додаје се ријеч "суда".

АМАНДМАН LV

Члан 77. постаје члан 86. и у истом члану у ставу (3) број “74” мијења се бројем „83“.

АМАНДМАН LVI

Члан 78. постаје члан 87. и у истом члану став (1) и став (2) мијења се и гласи:

(1) Ако се судија за малољетнике не сложи са предлогом тужиоца, јер нема основа да се према малољетнику изрекне васпитна мјера или да постоје разлози из члана 70. (*Примјена начела опортунитета*) став 3. овог закона или постоје разлози за предлагање васпитних препорука из члана 71. (*Разматрање могућности и оправданости примјене васпитне препоруке*), може донијети рјешење о обустави поступка или затражити да у року од три дана о томе одлучи вијеће за малољетнике. Вијеће за малољетнике одлуку доноси по саслушању тужиоца.

(2) Вијеће може одлучити да се предмет врати тужиоцу ради поступања у смислу члана 71. овог закона или одлучити да судија за малољетнике поступи у смислу члана 88. (*Разматрање могућности и оправданости примјене васпитне препоруке*) овог закона или да поступа по предлогу тужиоца за изрицање кривичноправне санкције.

АМАНДМАН LVII

Члан 79. постаје члан 88. мијења се и гласи:

"Члан 88.

(1) Прије доношења одлуке хоће ли се сложити са предлогом тужиоца за изрицање васпитне мјере или казне малољетничког затвора за кривична дјела из члана 86. (*Примјена принципа опортунитета*) став (1) овог закона или након што је вијеће за малољетнике донијело одлуку у смислу члана 102. став (2) овог закона, судија за малољетнике је дужан да размотри могућност и оправданост примјене васпитне препоруке. О таквом начину рјешавања конкретних случаја, природи, садржају, трајању, посљедицама примјене васпитне препоруке као и посљедицама

одбијања сарадње, извршења и испуњења васпитне препоруке, судија ће обавијестити малољетника и родитеље или старатеље.

(2) Ако судија за малољетнике нађе да, с обзиром на природу кривичног дјела и околности под којим је извршено, ранији живот малољетника и његову личност, вођење поступка и изрицање васпитне мјере или казне малољетничког затвора према малољетнику не би било цјелисходно, поступиће у складу са одредбама члана 23 до 26. овог закона.

(3) Ако су испуњени услови за изрицање васпитне препоруке и након што уз сарадњу и надзор органа старатељства малољетник испуни обавезу преузету васпитном препоруком, судија за малољетнике донијеће рјешење да неће поступати по предлогу тужиоца за изрицање предложене санкције и о томе обавијестити оштећеног с упутом да свој имовинскоправни захтјев може остварити у парничном поступку. Против рјешења судије за малољетнике жалба није допуштена.

(4) Ако малољетник дјелимично испуни обавезу преузету васпитном препоруком тако да компензација још није била примљена путем васпитне препоруке, судија за малољетнике ће одлучити на начин предвиђен у ставу (3) овог члана кад нађе да изрицање санкције према малољетнику не би било цјелисходно.

(5) Ако се на основу извјештаја органа старатељства утврди да малољетник без оправданог разлога одбије да испуни обавезу преузету васпитном препоруком или је неуредно извршава, тужилац за малољетнике ће донијети наредбу о покретању припремног поступка.

(6) Приликом разматрања могућности изрицања васпитне препоруке, признање малољетника да је учинио кривично дјело, не може бити коришћено против њега у било којем другом накнадном поступку.“

АМАНДМАН LVIII

Члан 80. постаје члан 89. и у истом члану у ставу (1) број “78” мијења се бројем „87“.

АМАНДМАН LIX

Члан 81. постаје члан 90. и у истом члану у ставу (1) број “78” мијења се бројем „87“.

АМАНДМАН LX

Чланови 82., 83. и 84. постају чланови 91, 92. и 93.

АМАНДМАН LXI

Члан 85. постаје члан 94. и у истом члану број “76” мијења се бројем „85“.

АМАНДМАН LXII

Члан 86. постаје члан 95.

АМАНДМАН LXIII

Члан 87. постаје члан 96. и у ставу (1) број „81.“ мијења се бројем “90.”

У истом члану иза става (4) додаје се став (5) који гласи:

„(5) Предсједник суда обезбиједиће да предмети малољетничког преступништва имају приоритет у раду а на крају године ће сачинити извјештај са прегледом стања тих предмета, начина њиховог рјешавања, о предузетим и планираним мјерама ради постизања ефикасности у раду.“

АМАНДМАН LXIV

Члан 88. постаје члан 97.

АМАНДМАН LXV

Члан 89. постаје члан 98. и у ставу (1) број “86.” мијења се бројем “95”.

У ставу (4) иза ријечи “родитељима” додају се ријечи “односно старатељем.”

У истом члану став (5) мијења се и гласи:

“(5) На сједницу вијећа за малољетнике другостепеног суда увијек ће се позвати тужилац за малољетнике, малољетник и бранилац. Недолазак странака и браниоца који су уредно обавијештени о сједници – не спречава другостепени суд да одржи сједницу.”

АМАНДМАН LXVI

Члан 90. постаје члан 99.

АМАНДМАН LXVII

Иза члана 99. додаје се нови члан 100. који гласи

„ Члан 100.

(Жалба на другостепену одлуку)

(1) Против одлуке другостепеног апелационог вијећа за малољетнике дозвољена је жалба у случајевима :

ако је вијеће за малољетнике апелационог одјељења преиначило првостепену одлуку којом је према малољетнику обустављен поступак или изречена васпитна мјера из члана 22. став (1) тачка а) и б) овог закона и након одржаног претреса изрекло казну малољетничког затвора или заводску васпитну мјеру из члана 22. став (1) тачка ц) овог закона;

ако је вијеће за малољетнике апелационог одјељења на сједници поводом жалбе изрекло казну малољетничког затвора у дужем трајању или тежу заводску мјеру од оне која је изречена првостепеном одлуком.

(2) О жалби против другостепене одлуке одлучује трећестепено вијеће састављено од тројице судија одређених распоредом послова у том суду који имају посебна знања из области права дјетета и преступништва младих.

(3) Одредбе члана 309. Закона примјењиваће се и на саопштеног који није изјавио жалбу против другостепене одлуке.

(4) Пред овим вијећем не може се одржати претрес.

АМАНДМАН LXVIII

Чланови 91, 92. и 93. постају чланови 101, 102. и 103.

АМАНДМАН LXIX

Иза члана 103. додаје се нови члан 104. који гласи:

„Члан 104.

(Поступање у односу на мјере безбједности)

(1) Ако се малољетник без оправданог разлога током трајања одгођеног извршења казне малољетничког затвора или условног отпуста из завода или установе не подвргне амбулантном лијечењу на слободи, суд може на предлог тужиоца или на предлог установе или амбуланте у којој се малољетник лијечио или имао лијечити, органа старатељства или по службеној дужности, одредити да се безбједносна мјера обавезног психијатријског лијечења или обавезног лијечење од овисности принудно изврши у здравственој или некој другој специјализованој установи или ће обуставити извршење безбједносне мјере ако утврди да је престала потреба за лијечењем малољетника.

(2) Прије доношења одлуке из става (1) овог члана суд ће, ако је потребно, прибавити и мишљење лекара“.

АМАНДМАН LXX

Члан 94. постаје члан 105. и у ставу (1) број “42” и број „ 43” мијењају се бројем „44” и бројем „45”.

У ставу (3) број “89” мијења се бројем „98”.

У ставу (4) број “43” мијења се бројем „45” и иза ријечи „осуђеном” додају се ријечи: „његовом родитељу или старатељу”.

АМАНДМАН LXXI

Члан 95. постаје члан 106. и број “16” мијења се бројем „18”.

АМАНДМАН LXXII

Чланови 96., 97. и 98. постају чланови 107., 108. и 109.

АМАНДМАН LXXIII

Члан 99. постаје члан 110, мијења се и гласи:

„Члан 110.

(Здравље малољетника)

(1) Брига о здрављу малољетника према којем се извршава заводска васпитна мјера или казна малољетничког затвора биће осигурана у складу са прихваћеним медицинским стандардима који се примјењују према малољетницима у широј заједници.

(2) Малољетници према којима се извршава заводска васпитна мјера или казна малољетничког затвора подвргавају се најмање једном годишње систематском прегледу у одговарајућој здравственој установи. Овај извјештај доставиће се судији и тужиоцу за малољетнике, родитељу или старатељу малољетника као и органу старатељства.

(3) Посебна пажња биће посвећена потребама трудних малољетница и мајки са дојенчади, наркоманима, алкохоличарима, малољетницима са физичким и психофизичким здравственим проблемима.

(4) Најмање два пута годишње саставља се извјештај о психичком стању малољетника и доставља судији за малољетнике који врши надзор, односно има увид над извршењем кривичне санкције из става (2) овог члана, тужиоцу за малољетнике родитељу или старатељу малољетника као и органу старатељства.“

АМАНДМАН LXXIV

Чланови 100. и 101. постају чланови 111. и 112.

АМАНДМАН LXXV

Члан 102. постаје члан 113.

У истом члану став (3) мијења се и гласи:

„(3) Појединачним програмом посебно се утврђују: ниво зрелости малољетника, друге особине његове личности, могућност укључења у процес образовања и радног оспособљавања, коришћење и организација слободног времена, рад са родитељем, усвојоцем или старатељем малољетника и других члановима његове породице, као и други облици психосоцијалног, педагошког и психолошког утицаја на малољетника.“

АМАНДМАН LXXVI

Члан 103. постаје члан 114.

У истом члану став (3) мијења се и гласи:

„(3) О висини подмирења дијела трошкова смјештаја, исхране и задовољавања других личних потреба малољетника одлучује суд на предлог лица из става (2) овог члана и може бити у висини износа минималне плате на нивоу државе коју утврђује завод за статистику за мјесец који претходи мјесецу одлучивања или у висини коју предложи подносилац предлога. У овом случају суд ће најприје донијети одлуку о изрицању кривичне санкције, а након тога наставити поступак за одлучивање о подмирењу дијела трошкова и о томе донијети посебно рјешење.“

АМАНДМАН LXXVII

Члан 104. постаје члан 115.

У истом члану у ставу (1) број „103“ мијења се бројем „114“.

У ставу (2) истог члана број „103“ мијења се бројем „114“.

АМАНДМАН LXXVIII

Чланови 105, 106, 107. и 108. постају чланови 116, 117, 118. и 119.

АМАНДМАН LXXIX

Члан 109. постаје члан 120.

У истом члану у ставу (2) број „92“ мијења се бројем „102“.

АМАНДМАН LXXX

Члан 110. постаје члан 121. и у ставу (1) број „23“ мијења се бројем „25“.

У ставу (3) број „13“ мијења се бројем „14“.

У истом члану у ставу (4) број „23“ мијења се бројем „25“.

АМАНДМАН LXXXI

Члан 111. постаје члан 122. и у ставу (1) ријеч „дисциплински“ мијења се ријечи „васпитни“.

АМАНДМАН LXXXII

Члан 112. постаје члан 123. и став (2) мијења се и гласи:

„ (2) Извјештај о току и резултатима спровођења мјере се доставља на захтјев судије за малољетнике, тужиоцу за малољетнике и органу старатељства у току самог трајања мјере, по њеном истеку, а у случају када је ова мјера одређена у најдужем трајању (тачка б)) става (2) члана 26. овог закона, сваких 15 дана.

У истом члану у ставу (3) ријеч „дисциплински“ мијења се ријечи „васпитни“.

АМАНДМАН LXXXIII

Чланови 113. и 114. постају чланови 124. и 125.

АМАНДМАН LXXXIV

Члан 115. постаје члан 126. и у ставу (1) број „92“ мијења се бројем „102“.

АМАНДМАН LXXXV

Чланови 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122. и 123. постају чланови 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133. и 134.

АМАНДМАН LXXXVI

Иза члана 134. додаје се нови члан 135. који гласи:

„Члан 135.

(Пријем малољетника у завод или установу)

(1) Пријем малољетника у завод или установу се врши на основу налога о извршењу санкције који издаје суд.

(2) Након пријема у завод или установу, малољетнику ће се на језику и на начин који разумије објаснити правила завода или установе, права и обавезе које има, а у року од 24 сата обавиће се и медицински преглед малољетника.

(3) Малољетнику ће се обезбиједити копија правилника завода или установе у којој се налази. За малољетнике који су неписмени или не разумију језик, ове информације биће пренесене на начин који обезбјеђује њихово потпуно разумевање.

(4) Досијеи малољетника који садрже податке о идентитету, чињеницама и разлози упућивања у завод или установу, органу који је то одредио, дан и сат пријема, подаци о премјештању и отпуштању, детаљи о физичком и менталном здрављу малољетника као и обавјештења родитељу, усвојоцу или старатељу, повјерљиве су природе и доступни су само овлашћеном особљу завода или установе.“

АМАНДМАН LXXXVII

Члан 137. постаје члан 136, мијења се и гласи:

Члан 136.

(Права малољетника)

(1) Малољетник према којем се извршава заводска мјера има следећа права:

а) да му се дозволи да носи властиту одјећу ако је погодна, ако нема, да му се обезбиједи, доњи веш, сезонска одјећа и обућа примјерена локалним временским условима. Погодном одјећом се сматра и одјећа која није деградирајућа или понижавајућа и која не представља ризик за заштиту и безбједност;

б) на исхрану која је дијететски, хигијенски и здравствено прилагођена његовом узрасту, која ће одржати његово добро здравље и снагу и омогућити нормалан психофизички развој;

с) на најмање три obroка дневно чија је укупна вриједност најмање 16.000 дула;

д) да изван затворених просторија, у слободно вријеме, на свјежем ваздуху проведе најмање три сата дневно;

е) да учествује у организованим културним, спортским и другим прикладним активности изван завода или установе;

ф) на осигуравање услова за бављење физичком рекреацијом и спортом;

г) да похађа наставу изван завода или установе ако у том заводу или установи није организована настава одређеног смјера или образовања и ако то оправдавају досадашњи успјеси у одгајању и школовању малољетника, под условом да не штети извршењу васпитне мјере;

х) на неограничени пријем пакета чија се тежина и допуштена садржина одређују актом о кућном реду;

и) да прима пошту и по сопственом избору комуницира писмено или телефоном најмање двапут седмично;

ј) да прима информације праћењем штампе и других публикација, радио и телевизијског програма, играног филма, приступом библиотеци, интернету или на други прихватљив начин који промовише добробит малољетника;

к) да га једном недјељно посјете родитељи, усвојилац, старатељ, брачни друг лица са којим је засновао ванбрачну заједницу, усвојеник, дјеца и остали сродници у првој линији, а у побочној линији до четвртог степена родства;

л) да са брачним другом или лицем са којим је засновао ванбрачну заједницу једном мјесечно проведе до три сата насамом у просторији одређеној за ту сврху у оквиру завода или установе;

м) да га два пута мјесечно посјете и друга лица која не ометају извршење васпитне мјере, с тим да забрану посјете ових лица може да изрекне управник завода или установе који ће рјешењем дати образложење за доношење такве одлуке;

- п) да га посјете представници владиних и невладиних организација, институција и други који су заинтересовани за пружање помоћи малољетнику у облику образовања, запошљавања или смјештаја у сврху припреме за повратак у заједницу;
- о) да према својим могућностима ради у заводу или установи сагласно обавезама у похађању наставе. За малољетника који не похађа наставу, радно вријеме траје сходно општим прописима. Малољетник се изван радног времена може упослити највише два сата дневно на одржавању чистоће и другим текућим пословима завода или установе;
- р) на накнаду за рад и новчане награде за посебне успјехе у раду, чије најниже и највише износе одређује директор управе за извршење заводских санкција министарства правде, као и право да половином накнаде и награде слободно располаже, а остатак му се ставља на штедњу, с тим да му, изузетно, управник може одобрити коришћење цијеле накнаде. Интерес малољетника и његов рад ни у ком случају не смију бити подређени циљевима остваривања профита установе или за неког трећег;
- қ) на дневни и недјељни одмор сходно општим прописима;
- р) на годишњи одмор у трајању од 18 до 30 дана који се користи изван завода или установе или у оквиру завода или установе, с тим да о дужини, начину и мјесту коришћења одлучују управник на предлог васпитача;
- с) на здравствену заштиту изван установе, ако установа не може да пружи одговарајућу здравствену заштиту. Вријеме проведено на лијечењу у одговарајућој здравственој установи урачунава се у трајање васпитне мјере;
- т) да породица малољетника буде обавијештена о здравственом стању малољетника, а ако малољетник умре у року од шест мјесеци од отпуштања, да изврши увид у извјештаје спроведене истраге;
- у) да у најкраћем могућем року буде обавијештен о смрти, озбиљној болести или повреди било којег члана уже породице и да му се обезбиједи посјета члану породице или да присуствује сахрани;
- в) ако жели, има право да учествује у вјерској служби и у вези с тим да посједује и задржи потребне вјерске књиге и предмете за вјероисповједањем, као и право да одбије све облике учешћа у вјерским и религиозним службама и образовања.
- (2) Заводи и установе правилником могу предвидјети и друга права која промовишу добробит малољетника и потпомажу његов повратак у друштвену заједницу и преузимање продуктивне улоге.

АМАНДМАН LXXXVIII

Члан 138. постаје члан 137, мијења се и гласи:

„Члан 137.

(Погодности)

- (1) Малољетнику који се добро влада и залаже на раду управник завода или установе може додијелити следеће погодности:
- проширено право на пријем посјета;
 - слободне изласке из дома у град;
 - посјете спортским, културним и другим прикладним догађајима изван васпитно-поправног дома;
 - посјете породици, сродницима или другим блиским лицима за вријеме викенда и празника;
 - додатно одсуства из завода или установе до 15 дана;
- (2) Проширено право на пријем посјета подразумијева и чешће посјете лица из члана 136. (*Права малољетника*) тачка м) овог закона.
- (3) Управник у складу са правилником може малољетнику додјелити и друге погодности које повољно утичу на извршење васпитне мјере.“

АМАНДМАН LXXXIX

Иза члана 137. додају се нови чланови 138. и члан 139, који гласе:

„Члан 138.

(Дисциплински прекршаји и поступак)

(1) Имајући у виду основне карактеристике, потребе и права малољетника заводи и установе ће посебним правилником прописати које понашање представља дисциплински прекршај, врсте санкција које се могу изрећи и њихово трајање, орган који је овлашћен да изриче те санкције, као и орган овлашћен да разматра жалбе.

(2) Ниједан малољетник неће бити кажњен за дисциплински прекршај о којем претходно није спроведена истрага и малољетник на њему разумљив начин претходно обавијештен о наведеном прекршају и дата могућност да презентује своју одбрану, укључујући и право на жалбу.

Члан 139.

(Забрањене дисциплинске мјере)

Дисциплинске мјере које укључују ускраћивање рада, смањење хране, ограничење комуникације малољетника са члановима породице, затварање у мрачне просторије и самице, колективно кажњавање малољетника као и друге дисциплинске мјере које деградирају и угрожавају физичко или ментално здравље малољетника су забрањене.“

АМАНДМАН XV

Члан 139. постаје члан 140.и у ставу (1) тачка ц) се брише.

Ставови (2) и (3) мијењају се и гласе:

(2)Погодности предвиђене чланом 137. став (1) тачка д) овог закона се могу ограничити само ако би посјета породици, сродницима или другим блиским лицима угрозила физичко и ментално здравље малољетника или на други начин ометало извршење васпитне мјере о чему управник доноси рјешење са разлога за доношење такве одлуке.

(3)Ако се сврха дисциплинске мјере може постићи и без њеног извршења, извршење дисциплинских мјера одузимања додијељених погодности може се условно одгодити до три мјесеца. Условно оддавање извршења дисциплинске мјере може се опозвати ако се малољетнику у року за који је одгођено извршење изрекне ново одузимање додијељених погодности.

У истом члану ставови од (4) до (9) бришу се.

АМАНДМАН ХСІ

Члан 140. брише се.

АМАНДМАН ХСІІ

Члан 141. мијења се и гласи:

„Члан 141.

(Забрана ношења и употребе оружја и ограничења употребе силе и физичке принуде)

(1) Забрањено је ношење и употреба оружја особљу завода и установа у којима се извршавају заводске васпитне мјере.

(2) Забрањена је употреба средстава физичке принуде и силе из било којег разлога, осим у случајевима када су друге методе контроле исцрпљене или биле неуспјешне и само на најкраће могуће вријеме и у складу са овлашћењима утврђеним законом и прописима завода или установе.

(3) По наређењу директора, средства принуде и силе за привремено онеспособљавање могу се примјенити само ради спречавања самоповређивања малољетника, спречавања физичког напада и повређивања службеног лица и других малољетника или уништења имовине већих размјера, а о чему се обавјештава тужилаштво и министарство правде.“

АМАНДМАН ХСІІІ

Члан 142. мијења се и гласи:

„Члан 142.

(Правилник о кућном реду)

Ближе одредбе о организацији и начину извршења заводских васпитних мјера садржане су у правилнику о кућном реду завода и установе.“

АМАНДМАН ХСІV

Члан 124. постаје члан 143. и у називу члана бришу се ријечи „смјештеног“

АМАНДМАН ХСV

Члан 125. постаје члан 144. и став (3) мијења се и гласи:

„ (3) Против рјешења судије за малољетнике, родитељ, усвојилац или старатељ малољетника могу у року од три дана од пријема рјешења поднијети жалбу вијећу за малољетнике истог суда. Вијеће за малољетнике одлучиће о жалби у року од три дана од њеног пријема.“

АМАНДМАН ХСVI

Члан 126. постаје члан 145.

АМАНДМАН ХСVII

Члан 127. постаје члан 146.

АМАНДМАН ХЦVIIII

Члан 128. постаје члан 147. и став (4) мијења се и гласи:

„ (4) У том случају на малољетника се не примјењују одредбе члана 148. (Упућивања у васпитну установу) став (4) и члана 153. (Васпитно-поправни дом) став (4) овог закона.

АМАНДМАН ХСIX

Члан 129. постаје члан 148. и иза става (1) додају се ставови (2) и (3) који гласе:

„(2) Заводска мјера упућивање у васпитну установу изречена лицу мушког пола извршава се у васпитној установи за та лица.

(3) Заводска мјера упућивања у васпитну установу изречена лицу женског пола извршава се у васпитној установи за малољетнице или у одвојеном женском одјељењу васпитне установе из става (2) овог члана.“

Досадашњи ставови (2), (3) и (4) постају ставови (4), (5) и (6).

АМАНДМАН С

Члан 130. постаје члан 149.

АМАНДМАН СИ

Иза члана 149. додаје се нови члан 150. који гласи:

„Члан 150.

(Пријем малољетника у установу)

(1) Приликом ступања малољетника у васпитну установу придржавајући се одредбе члана 135. (Пријем малољетника у завод или установу) овог закона, најприје ће се утврдити идентитет малољетника, затим слиједи љекарски преглед, а потом испитивање личности у посебном одјељењу васпитне установе ради одређивања програма поступања. Ово испитивање може трајати најдуже до 30 дана.

(2) Појединачни програм поступања са малољетником сачињава стручни тим .

(3) Послије испитивања из става (1) овог члана малољетник се распоређује у васпитну групу која се формира према узрасту, нивоу зрелости и другим особинама личности малољетника, као и одређеном програму поступања, с циљем примјене истоврсних васпитних поступака и утицаја.

(4) Васпитна група има највише десет малољетника и посебног васпитача.“

АМАНДМАН СИ

Члан 131. постаје члан 151. и у ставу (2) иза ријечи „малољетника“ додају се ријечи: „нити му наудити физичко или ментално.“

АМАНДМАН СИИ

Члан 132. постаје члан 152. мијења се и гласи :

„Члан 152.

(Премјештај малољетника у другу васпитну установу)

На захтјев малољетника, родитеља, усвојиоца или старатеља малољетника или на предлог установе у којој се мјера извршава, односно на предлог надлежног органа старатељства, суд може донијети одлуку о премјештају малољетника у другу васпитну установу када првобитни критеријуми за упућивање или даља потреба за реинтеграцију у друштво могу бити ефикасније постигнути у другој установи или када образложени разлози безбједности пребацивање чине неопходном мјером.“

АМАНДМАН СИV

Члан 133. постаје члан 153.

АМАНДМАН СИV

Члан 134. постаје члан 154. и у ставу (3) број „123“ мијења се бројем „134“.

АМАНДМАН CVI

Члан 135. постаје члан 155. и у ставу (2) број „123“ мијења се бројем „134“.

АМАНДМАН CVII

Члан 136. постаје члан 156. мијења се и гласи :

„Члан 156.

(Пријем малољетника у васпитно-поправни дом)

За пријем малољетника у васпитно-поправни дом важи одредба члана 150. (Пријем малољетника у васпитну установу) овог закона.“

АМАНДМАН CVIII

Члан 143. постаје члан 157, мијења се и гласи:

„Члан 157.

(Ометеност у психофизичком развоју)

(1) Малољетник којем је због ометености у психофизичком развоју или због психичких поремећаја изречена мјера упућивања у посебну установу за оспособљавање на основу одредбе члана 34. (Упућивање у другу установу за оспособљавање) овог закона, у тој установи има иста права као и остали малољетници смјештени у установу

(2) Ако се у установи за оспособљавање не могу задовољити потребе малољетника са инвалидитетом, малољетник ће бити пребачен у специјализовани завод или установу гдје се ове потребе могу задовољити.“

АМАНДМАН CIX

Члан 144. постаје члан 158., и у ставу (4) брише се тачка и додају се ријечи: „нити му наудити физички или ментално.“

АМАНДМАН CX

Члан 145. постаје члан 159, мијења се и гласи:

„Члан 159.

(Извјештавање)

Посебна установа за оспособљавање и лијечење малољетника о резултатима извршења мјере доставља извјештај у смислу члана 102. (Извјештај о понашању малољетника) став 1. овог закона, а када малољетник постане пунољетан, посебно извјештава судију за малољетнике и тужиоца за малољетнике о здравственом стању малољетника ради испитивања потребе за доношење једне од одлука предвиђених ставом (3) члана 34. (Упућивање у другу установу за оспособљавање) овог закона.“

АМАНДМАН CXI

Члан 146. постаје члан 160. и у ставу (1) иза ријечи „малољетнике“ додају се ријечи: „мушког пола“.

У истом члану став (2) мијења се и гласи:

„(2) Осуђена лица казну малољетничног затвора издржавају, у правилу, заједно, а одвојено са ограниченим бројем малољетника у ћелији, ако то захтијева његово здравствено стање, безбједносни разлози и разлози одржавања реда и дисциплине у казнено-поправном заводу, под условима предвиђеним чланом 141. (Забрана ношења и употребе оружја и ограничења употребе силе и физичке принуде) овог закона и начин који подразумијева одговарајући стражарски надзор.“

АМАНДМАН CXII

Члан 147. брише се.

АМАНДМАН CXIII

Члан 148. постаје члан 161, мијења се и гласи:

„Члан 161.

(Вријеме останака у казнено-поправном заводу ради школовања или стручног оспособљавања)

(1) Осуђени на казну малољетничког затвора у казнено-поправном заводу за малољетнике може остати најдуже до навршене 23 године, а ако до тада не издржи казну, у односу на њега ће се поступити на начин прописан чланом 160. став (4) (*Одвојени казнено-поправни заводи*) овог закона.

(2) Изузетно, у казнено-поправном заводу за малољетнике осуђени може остати и након што је навршио 23 године, ако је то потребно ради завршавања школовања или стручног оспособљавања или ако остатак неиздржане казне није већи од шест мјесеци, али најдуже до навршене 25 године.“

АМАНДМАН CXIV

Чланови 149, 150, 151. и 152. бришу се.

АМАНДМАН CXV

Члан 153. постаје члан 162. и иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

„(4) Ако је малољетник издржао казну у трајању прописаном ставом (3) овог члана, а његово понашање током издржавања казне указује да, у смислу члана 30. овог закона, није постигнута сврха кажњавања, захтјев за условни отпуст биће одбијен и малољетник о томе обавијештен. „
У истом члану став (4) постаје став (5).

АМАНДМАН CXVI

Члан 154. постаје члан 163. мијења се и гласи:

„Члан 163.

(Сходна примјена одредаба овог закона и закона о извршењу кривичних санкција)

(1) Одредбе члана 134. (Достављање документације и одлуке надлежном органу за извршење), члана 135. (Пријем малољетника у завод и установу), члана 136. (Права малољетника), члана 137. (Погодности), члан 138. (Дисциплински прекршаји и поступак), члан 139. (Забрањене дисциплинске мјере), члана 140. (Дисциплинске мјере), члан 141. (Забрана ношења и употребе оружја и ограничења за употреб силе и физичке принуде) и члана 142. (Правилник о кућном реду), члана 144. (Одлагање извршења заводске мјере), члана 145. (Прекид извршења заводске мјере) овог закона, сходно се примјењују и у односу на малољетника којем је изречена казна малољетничког затвора.

(2) У свему осталом на извршење казне малољетничког затвора сходно ће се примјенити одредбе закона о извршењу кривичних санкција уколико нису у супротности са одредбама овог закона.“

АМАНДМАН CXVII

Члан 155. постаје члан 164., мијења се и гласи:

„Члан 164.

(Посебна одјељења за извршење мјера безбједности)

(1) Извршење мјере безбједности обавезног психијатријског лијечења, обавезног лијечења од овисности прилагођава се узрасту и личности малољетника.

(2) Када нису стечени услови из члана 71. став (1) (Обавезно психијатријско лијечење) Кривичног закона БиХ, мјера обавезног психијатријског лијечења и мјера безбједности обавезног лијечења од овисности из члана 172. став (1) Кривичног закона БиХ извршавају се у посебном одјељењу здравствене установе одређене за малољетнике или у другим специјализованим здравственим установама, а мјера безбједности амбулантног лијечења на слободи, у амбуланти која се одређује на предлог органа старатељства који прати извршење безбједносних мјера и о томе свака три мјесеца обавјештава тужиоца, родитеља или старатеља малољетника и суд.

(3) Малољетник у здравственој установи или специјализираној установи или на амбулантном лијечењу остаје све док не престану разлози због којих је изречена мјера безбједности али најдуже до истека трајања васпитне мјере или казне малољетничког затвора или док траје одгођено извршење ове казне или условни отпуст из завода или установе.

(4) Када су испуњени услови из члана 104. (Поступања у односу на мјере безбједности) овог закона, суд ће предузети предвиђене мјере у сврху обезбјеђења спровођења изречених безбједносних мјера.“

АМАНДМАН CXVIII

Чланови 156. и 157. постају чланови 165. и 166.

АМАНДМАН СХІХ

Члан 158. постаје члан 167, мијења се и гласи:

„Члан 167.
(Врсте помоћи)

(1) Након извршења кривичне санкције надлежни орган старатељства ће, у контакту и сарадњи са надлежним министарствима и другим владиним и невладиним организацијама, институцијама, предузећима, појединцима, малољетнику нарочито пружити помоћ у проналажењу смјештаја и средине у којој ће живјети, довршавању започетог образовања и стручног оспособљавања, лијечењу ради заштите његовог физичког и душевног здравља, проналажењу запослења, обезбјеђивања исхране, одјеће и финансијских средстава за друге нужне потребе ради омогућавања његовог поновног интегрисања у друштвену заједницу.

(2) Предмет посебне бриге органа старатељства у смислу става (1) овог члана биће малољетници без икаквог старања и породичног окружења, они који су без одговарајућег родитељског старања, као и друге осјетљиве групе дјеце.“

АМАНДМАН СХХ

Члан 159. постаје члан 168.

АМАНДМАН СХХІ

Члан 160. постаје члан 169. и у ставу (1) број „159“ мијења се бројем „168“.

АМАНДМАН СХХІІ

Члан 161. постаје члан 170. и у ставовима (2), (4) и (5) број „159“ мијења се бројем „168“.

У истом члану у ставу (6) број „65“ мијења се бројем „67“.

АМАНДМАН СХХІІІ

Чланови 162., 163. и 164. постају чланови 17., 172. и 173.

АМАНДМАН СХХІV

Члан 165. постаје члан 174. и број „159“ мијења се бројем „168“.

АМАНДМАН СХХV

Члан 166. постаје члан 175.

АМАНДМАН СХХVІ

Члан 167. постаје члан 176. и број „39“ мијења се бројем „41“.

АМАНДМАН СХХVІІ

Члан 168. постаје члан 177. и број „44“ мијења се бројем „46“.

АМАНДМАН СХХVІІІ

Члан 169. постаје члан 178.

АМАНДМАН СХХІХ

Члан 170. постаје члан 179. и иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

„(2) Предмети из става (1) овог члана који се налазе у фази припремног поступка доставиће се одмах тужилаштву, а ако је у току извршење појединих истражних радњи, у року од осам дана од дана ступања на снагу овог закона.“

У истом члану досадашњи став (2) постаје став (3).

АМАНДМАН СХХХ

Члан 171. постаје члан 180. и у ставу (2) бришу се ријечи „члана 72“.

АМАНДМАН СХХХІ

Чланови 172. и 173. постају чланови 181. и 182.

АМАНДМАН СХХХІІ

Члан 174. постаје члан 183, мијења се и гласи:

„Члан 183.
(Престанак важења)

(1) Савјет министара БиХ дужан је да у року од три мјесеца од ступања на снагу овог закона упути Парламентарној скупштини БиХ предлоге измјена Кривичног закона Босне и Херцеговине, Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине као и Закона Босне и Херцеговине о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера.

(2) Ако до дана почетка примјене овог закона не буду измијењени закони из става (1) овог члана, умјесто одредбе Главе X Кривичног закона Босне и Херцеговине о малољетницима и Главе XXVI Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине као и Закона Босне и Херцеговине о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера Босне и Херцеговине примјењиваће се одредбе овог закона.

(3) Парламент Федерације Босне и Херцеговине, Народна скупштина Републике Српске и Скупштина Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине ускладиће одредбе својих кривичних закона, закона о кривичном поступку и закона о извршењу кривичних санкција са овим законом најкасније у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

(4) Одредбе кривичних закона, закона о кривичном поступку, закона о извршењу кривичних санкција, као и закона о судовима, закона о тужилаштвима, закона о адвокатури, закона о прекршајима, закона о социјалној заштити и других општих прописа морају бити усклађени са овим законом, најкасније у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.“

АМАНДМАН СXXXIII

Члан 175. постаје члан 184. и ријечи „ 1. марта 2009.“ мијењају се ријечима „ 01. 01. 2010. године.“

Комисија, без гласова „за“, са седам гласова „против“ и без „уздржаних“ гласова, није прихватила амандман I посланика Бакира Изетбеговића који гласи:

АМАНДМАН I

У члану 44. ријечи „ неће се извршити“ мијењају се ријечима „биће замјењена условном казном“. У тачки а) ријеч: „пет“ мијења се ријечју: „седам“, у тачки б) ријеч: „три“ мијења се ријечју: „пет“ а у тачки ц) ријеч: „двје“ мијења се ријечју: „три“.

Комисија, без гласова „за“, са седам гласова „против“ и без „уздржаних“ гласова, није прихватила амандмане I, II, III, IV, V, VI и VII посланика Сефера Халиловића који гласе:

АМАНДМАН I

У члану 34. став (2) мијења се и гласи:

„(2)Ако је од правоснажности одлуке којом се изриче одгојна мјера упућивања у дисциплински центар за малољетнике протекло више од шест мјесеци, а извршење није започето, суд ће поново цијенити о потреби извршења наведене мјере. При томе суд може одлучити да се раније изречена мјера изврши или да се замјени неком другом мјером.“

АМАНДМАН II

У члану 65. додаје се став (3) који гласи:

„(3) Лице које објави ток кривичног поступка према малољетнику или при објављивању правоснажне одлуке објави име малољетника или друге податке из којих би се могао утврдити његов идентитет, као и лице које у сврху објављивања врши видео или аудио снимање тока поступка казнит ће се новчаном казном од 1.000 до 5.000 КМ.“

АМАНДМАН III

У члану 88. став (2) мијења се и гласи:

„(2)Ако је према малољетнику изречена одгојна мјера суд може малољетника, односно малољетникове родитеље, усвојоца или стараоца обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинскоправног захтјева.“

АМАНДМАН IV

У члану 88. додаје се нови став (3) који гласи:

„(3)Ако је поступак према малољетнику обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени се ради остваривања имовинскоправног захтјева упућује на парницу.“

АМАНДМАН V

У члану 88. ранији став (3) који постаје став (4) мијења се и гласи:

„(4) Ако малољетник, односно усвојилац или старалац имају приходе или имовину судија за малољетнике може одредити да наведена лица сnose трошкове кривичног поступка и испуне имовинскоправни захтјев оштећеног и онда када судија за малољетнике нађе да није цјелисходно према малољетнику изрећи казну малољетничког затвора или одгојну мјеру.“

АМАНДМАН VI

У члану 92. став (2) мијења се и гласи:

„(2) Надлежни орган старатељства дужан је да свака три мјесеца доставља извјештаје суду и тужилаштву о извршењу осталих одгојних мјера. Судија за малољетнике овај извјештај може тражити у краћем року, а може одредити да то учини и одрежена сручна особа (социјални радник, дефектолог и др.).“

АМАНДМАН VII

У члану 151. иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Одсуство из става (1) може се одобрити након што малољетник издржи најмање једну четвртину изречене казне малољетничког затвора.“

Постојећи став (3) постаје став (4).

Након расправе, са пет гласова „за“, без гласова „против“ и са два „уздржана“ гласа, Комисија је:

- прихватила текст Предлога закона о малољетним починиоцима кривичних дијела и кривичноправној заштити дјеце и малољетника са усвојеним амандманима и предлаже Представничком дому његово усвајање;
- одлучила да се за извјестиоца, у пленарној фази, у складу с чланом 113. Пословника Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ, именује предсједавајући Комисије Шефик Џаферовић.

У прилогу извјештаја Комисија доставља текст пречишћеног Предлога закона који садржи све усвојене амандмане.

Ад. - 6. Предлог закона о службеном гласилу БиХ, предлагач: посланик Адем Хускић (поступак у надлежној комисији у складу са чланом 110. Пословника Дома)

На предлог закона није било поднесених амандмана те је Комисија након расправе једногласно:

- прихватила текст Предлога закона о допуни Закона о службеном гласилу Босне и Херцеговине и предлаже Представничком дому његово усвајање;
- одлучила да се за извјестиоца, у пленарној фази, у складу са чланом 113. Пословника Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ, именује предсједавајући Комисије Шефик Џаферовић.

Ад. - 7. Предлог закона о адвокатури, предлагач: Савјет министара БиХ (доношење одлуке о организовању јавне расправе у складу са чланом 114. Пословника Дома)

Након расправе Комисија је једногласно одлучила да се јавна расправа одржи у четвртак 26. 02. 2009. године, у згради Парламентарне скупштине БиХ, Трг БиХ 1, Бијела сала, II спрат, с почетком у 10 часова.

Одлучено је да на јавну расправу буду позвани представници: Савјета министара БиХ, Министарства правде БиХ, Министарства за људска права и избјеглице БиХ, Високог судског и тужилачког савјета БиХ, Суда БиХ, Тужилаштва БиХ, Институције омбудсмана БиХ, Федералног министарства правде, Министарства правде РС, предсједник Уставног суда БиХ, предсједник Уставног суда ФБиХ, предсједник Уставног суда РС, врховних судова ФБиХ и РС, представници кантоналних

министарстава правде, Правосудне комисије Брчко Дистрикта БиХ, Адвокатске коморе Федерације Босне и Херцеговине и Адвокатске коморе Републике Српске.

Ад. - 8. Предлог закона о измјенама и допунама Закона БиХ о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера (доношење одлуке о организовању јавне расправе у складу са чланом 114. Пословника Дома)

Након расправе Комисија је једногласно одлучила да јавна расправа буде одржана у уторак 03. 03. 2009. године у згради Парламентарне скупштине БиХ, Трг БиХ 1, Бијела сала, II спрат, с почетком у 10 часова.

Одлучено је да на јавну расправу буду позвани представници: Савјета министара БиХ, Министарства правде БиХ, Министарства за људска права и избјеглице БиХ, Институције омбудсмана БиХ, Суда БиХ, Тужилаштва БиХ, врховних судова ФБиХ и РС, тужиоци ФБиХ и РС, министарстава правде ФБиХ и РС, Правосудне комисије Брчко Дистрикта БиХ, представници Адвокатске коморе Федерације БиХ, Адвокатске коморе Републике Српске, представници притворске јединице Суда БиХ, представници казнено-поправних завода: Бања Лука, Бихаћ, Бусовача, Фоча, Источно Сарајево, Орашје, Мостар, Сарајево, Тузла, Зеница, представници васпитно-поправних домова: Бања Лука, Бијељина, Добој и Требиње.

Ад. - 9. Остала питања:

- **Извјештај о раду Комисије за 2008. годину (разматрање извјештаја у складу са чланом 31. став (2) Пословника Дома)**

Предсједавајући је отворио расправу у којој је учествовао члан Комисије Лазар Продановић. Он је констатовао да у табели у којој је приказано присуство сједницама Комисије постоје одређене грешке те је затражио да се поново изврши њена провјера.

Након расправе Комисија је једногласно усвојила Извјештај о раду за 2008. годину уз предложене исправке.

- **Акт Министарства за људска права и избјеглице БиХ у вези са закључним напоменама Комитета УН-а за грађанска и политичка права, број 01/1,02/1-50-2-1253/08 од 20. 11. 2008. године**

Предсједавајући Комисије отворио је расправу у којој су учествовали: Момчило Новаковић, Мартин Рагуж, Драго Калабић и Шефик Џаферовић.

Након расправе Уставноправна комисија једногласно је усвојила сљедеће одговоре:

- Избор делегата у Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и чланова Предсједништва Босне и Херцеговине уређен је чланом IV односно чланом V Устава Босне и Херцеговине.
- У складу са Уставом БиХ, у Предсједништво БиХ и у Дом народа Парламентарне скупштине БиХ бирају се представници Бошњака, Срба и Хрвата као конститутивних народа.
- Питање укључивања осталих у ове институције могуће је само на основу уставних промјена.
- Пословницима оба дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (чланом 133. Пословника Представничког дома, односно чланом 129. Пословника Дома народа) прописано је да се предлози амандмана разматрају и да се о њима спроводи јавна расправа. Таква јавна расправа, у овом тренутку, у Парламентарној скупштини се не води. Међутим, у политичким партијама, медијима и јавности уопште већ дуже вријеме води се дебата о потреби промјене Устава Босне и Херцеговине.

- Утврђивање предлога и мишљења за **Оријентациони радни план Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине - Допис предсједавајућег Дома, број 0150-1-14-40/09 од 26. 01. 2009. године (разматрање дописа у складу са чланом 60. став (2) Пословника Дома)**

Предсједавајући је отворио расправу у којој је учествовао члан Комисије Мартин Рагуж.

Након расправе, Комисија је једногласно одлучила да ће у 2009. години, у складу са својом надлежношћу, утврдити предлоге пречишћених текстова сљедећих закона:

- Закона о Суду БиХ;
- Закона о Тужилаштву БиХ;
- Закона о кривичном поступку БиХ;
- Изборног закона БиХ;
- Закона о сукобу интереса у институцијама власти БиХ.

Уставноправна комисија ће, у складу са својом надлежношћу, утврдити и коначне предлоге аутентичних тумачења појединих одредаба закона, на основу захтјева за аутентично тумачење који се налазе у процедури аутентичног тумачења пред надлежним комисијама, као и спровести јавну расправу о предлогу амандмана на Устав БиХ.

С обзиром да није било више питања, сједница је завршена у 11.30 часова.

СЕКРЕТАР КОМИСИЈЕ
Игор Бајић

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ КОМИСИЈЕ
Шефик Џаферовић